

Joi, 20 ianuarie 2011

62. evidențiază contribuția obiectivului Cooperării teritoriale europene a UE ca valoare adăugată europeană evidentă, în special programele de cooperare transfrontalieră din Kolartik și Karelia, precum și programul de cooperare transfrontalieră (CBC) din bazinul Mării Baltice, care include regiunea Mării Barentz; Solicită Comisiei să studieze modul în care un program privind periferia nordică, ameliorat în mod corespunzător, ar putea avea un impact similar asupra Strategiei arctice în următoarea perioadă de planificare;

63. cere Comisiei să sprijine eforturile de a realiza rapid și cu eficiență observatoarele SIOS și EMSO, ca contribuție unică la mai buna înțelegere și la protejarea mediului arctic;

64. solicită Comisiei să prezinte propuneri cu privire la modalitățile în care Proiectul Galileo sau proiecte ca cel de monitorizare globală pentru mediu și securitate, care ar putea avea un impact asupra Arcticii, ar putea fi dezvoltate astfel încât să permită creșterea siguranței și a rapidității navigației în apele Arcticii, investind astfel în siguranța și accesibilitatea Căii de Nord-Est în mod deosebit, pentru a contribui la creșterea previzibilității mișcărilor gheții, la o mai bună cartografiere a fundului marin arctic și la o înțelegere a principalelor procese geodinamice din zonă, care sunt de o importanță majoră pentru geodinamica Pământului, pentru ciclul apei în regiunile polare, în scopul îmbunătățirii cunoștințelor noastre despre aceste ecosisteme unice;

65. solicită tuturor guvernelor din regiunea arctică, în special Rusiei, să adopte și să sprijine Declarația Națiunilor Unite privind drepturile popoarelor indigene, adoptată de Adunarea Generală a ONU la 13 septembrie 2007;

66. îndeamnă statele membre să ratifice toate acordurile importante privind drepturile popoarelor indigene, precum Convenția OIM nr. 169;

67. solicită UE și statelor sale membre ca, în cadrul activităților curente ale OMI privind un Cod polar obligatoriu pentru transportul maritim, să prezinte propuneri vizând reglementarea specifică a emisiilor de funingine și a păcurii; în eventualitatea eșecului acestor negocieri, solicită Comisiei să prezinte propuneri de reglementare a navelor care ancorează în porturi din UE înainte sau după navigarea prin apele arctice, în scopul impunerii unui regim strict de limitare a emisiilor de funingine și a folosirii și transportului de păcură;

*

* *

68. încredințează Președintelui său sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui/Înalt Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre și guvernelor și parlamentelor statelor din regiunea arctică.

O strategie a UE pentru Marea Neagră

P7_TA(2011)0025

Rezoluția Parlamentului European din 20 ianuarie 2011 referitoare la o strategie UE pentru Marea Neagră (2010/2087(INI))

(2012/C 136 E/15)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Sinergia Mării Negre - o nouă inițiativă de cooperare regională” (COM(2007)0160),
- având în vedere Concluziile Consiliului cu privire la Inițiativa „Sinergia Mării Negre”, din 14 mai 2007,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 ianuarie 2008 privind o nouă abordare a politicii regionale în zona Mării Negre ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ JO C 41 E, 19.2.2009, p. 64.

Joi, 20 ianuarie 2011

- având în vedere declarația comună a miniștrilor afacerilor externe din țările Uniunii Europene și din regiunea extinsă a Mării Negre, adoptată la Kiev, la 14 februarie 2008,
 - având în vedere „Raportul privind primul an de punere în aplicare a Sinergiei Mării Negre”, elaborat de Comisie și adoptat la 19 iunie 2008 (COM(2008)0391),
 - având în vedere declarația comună de lansare a Parteneriatului pentru mediu din cadrul Sinergiei Mării Negre (Bruxelles, 16 martie 2010),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei privind consolidarea Politicii Europene de Vecinătate (COM(2006)0726), precum și intenția acesteia de a prezenta o revizuire a Politicii Europene de Vecinătate (PEV) în anul 2011,
 - având în vedere parteneriatul pentru aderarea Republicii Turcia,
 - având în vedere acordurile de parteneriat și cooperare încheiate cu Armenia, Azerbaidjan, Georgia, Republica Moldova și Ucraina, precum și negocierile în curs pentru noi acorduri de asociere și planurile aferente de acțiune în cadrul PEV,
 - având în vedere rapoartele referitoare la stadiul PEV cu privire la Armenia, Azerbaidjan, Republica Moldova, Georgia și Ucraina, adoptate de Comisie la 12 mai 2010,
 - având în vedere Acordul de parteneriat și cooperare încheiat cu Federația Rusă, precum și negocierile în curs privind un nou acord UE - Rusia,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 decembrie 2008 către Parlamentul European și Consiliu, intitulată „Parteneriatul estic”(COM(2008)0823),
 - având în vedere Declarația comună a reuniunii la nivel înalt de la Praga privind Parteneriatul estic din 7 mai 2009,
 - având în vedere progresul recent înregistrat la nivelul dialogului vizând facilitarea obținerii vizelor, desfășurat cu țările din regiune,
 - având în vedere Rezoluția sa din 15 noiembrie 2007 privind consolidarea Politicii Europene de Vecinătate ⁽¹⁾,
 - având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind Republica Moldova, Federația Rusă, Turcia, Ucraina și țările din Caucazul de Sud, precum și cele referitoare la Politica maritimă integrată,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru comerț internațional, cel al Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, precum și cel al Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0378/2010),
- A. întrucât regiunea Mării Negre reprezintă o punte strategică care leagă Europa cu zona Mării Caspice, Asia Centrală și Orientul Mijlociu, precum și cu sud-estul Asiei și China, fiind caracterizată prin legături strânse și un potențial ridicat, dar și prin diversitate și rivalități; întrucât această regiune cuprinde statele membre UE Bulgaria, Grecia și România, țara candidată Turcia și partenerii de PEV Armenia, Azerbaidjan, Georgia, Republica Moldova și Ucraina, precum și Federația Rusă, în calitate de partener strategic;

⁽¹⁾ JO C 282 E, 6.11.2008, p. 443.

Joi, 20 ianuarie 2011

- B. întrucât regiunea Mării Negre este de importanță strategică pentru UE; întrucât Marea Neagră este parțial o mare internă a UE, iar din punct de vedere geografic este, în mare măsură, o mare europeană, de aici rezultând provocări și oportunități comune pentru UE și pentru țările din regiune, precum și o nevoie comună de a asigura pacea, democrația, securitatea, stabilitatea, cooperarea regională și o prosperitate sustenabilă în jurul Mării Negre; întrucât este necesară o abordare mai coerentă, mai sustenabilă și mai strategică în regiunea Mării Negre;
 - C. întrucât regiunea Mării Negre reprezintă un mediu bogat din punct de vedere social, cultural și religios, în cadrul căruia dialogul intercultural și interreligios ar trebui să joace un rol central;
 - D. întrucât Sinergia Mării Negre (SMN) a avut meritul de a fi recunoscut importanța strategică a regiunii Mării Negre pentru UE, precum și necesitatea unei mai mari implicări a UE în zonă; întrucât realizările SMN au fost până acum destul de limitate și nu există o imagine clară și cuprinzătoare asupra rezultatelor actuale ale implementării SMN, motiv pentru care UE a fost criticată pentru lipsă de viziune strategică asupra regiunii și pentru aplicarea unei metode fragmentare în implementare;
 - E. întrucât nu s-a elaborat un plan de acțiune care să vizeze obiective și repere concrete și mecanisme de raportare, monitorizare, evaluare și urmărire, așa cum a cerut Parlamentul încă din prima sa rezoluție referitoare la Marea Neagră;
 - F. întrucât a fost prezentat un singur raport intermediar, în 2008, care nu a fost urmat de nicio altă formă de raportare periodică; întrucât nu au fost realizate prea multe proiecte și, până în prezent, a fost lansat doar un parteneriat pentru mediu;
 - G. întrucât nu a avut loc nicio conferință ministerială din 2008, ceea ce subliniază lipsa de vizibilitate, viziune strategică și orientare politică pentru SMN;
 - H. întrucât eforturile de până acum, deși laudabile, au fost frânate în foarte mare măsură de organizarea administrativă deficitară, de lipsa de angajare politică și instituțională și de insuficiența resurselor umane și financiare;
 - I. întrucât, din 2008, în regiunea Mării Negre s-au produs multe schimbări și, deși cooperarea regională pare să avanseze în unele arii specializate cum ar fi mediul, educația, cercetarea și tehnologia, precum și în materie de apropiere normativă, persistă încă, și chiar au câștigat în amploare, o serie de probleme cum ar fi conflictele prelungite din Caucaz și Transnistria, securitatea maritimă și operațiunile de căutare și salvare, militarizarea, populația strămutată și deteriorarea regimurilor democratice;
 - J. întrucât misiunea președinției franceze și acțiunile statelor membre au demonstrat angajamentul UE de a preveni și soluționa conflictul din Georgia;
 - K. întrucât regiunea Mării Negre prezintă o importanță geostrategică din punctul de vedere al securității energetice a UE, în special, în ceea ce privește diversificarea mijloacelor de aprovizionare cu energie;
 - L. întrucât alte inițiative ale UE, implicând țări din regiunea Mării Negre, nu ar trebui considerate ca fiind concurente cu SMN, ci mai degrabă ca fiind complementare;
 - M. întrucât s-a solicitat Comisiei să elaboreze o strategie UE pentru regiunea Dunării, care ar trebui să ia în considerare strânsa interconectare a acesteia cu regiunea Mării Negre,
1. consideră că, având în vedere importanța strategică a regiunii Mării Negre pentru UE și rezultatele mai degrabă limitate ale SMN, ar trebui lansată o strategie care să consolideze coerența și vizibilitatea acțiunii UE în regiune și că strategia UE pentru Marea Neagră ar trebui să constituie parte integrantă a unei viziuni mai extinse a politicii externe și de securitate a UE;

Joi, 20 ianuarie 2011

2. solicită Comisiei și Serviciului european pentru acțiune externă (SEAE) să elaboreze o strategie pentru regiunea Mării Negre, în paralel cu evaluarea Politicii Europene de Vecinătate, care să definească o abordare integrată și cuprinzătoare a UE în vederea abordării dificultăților și oportunităților din regiune, cu un plan detaliat de acțiune, obiective clare și inițiative și repere proeminente; consideră că această strategie va face posibilă coordonarea eficace a activităților și diviziunea sarcinilor;
3. își reiterează solicitarea adresată Comisiei și SEAE de a realiza evaluări periodice ale implementării strategiei, prin crearea unor mecanisme concrete de monitorizare, evaluare, urmărire și raportare; recomandă consultarea comisiilor competente ale Parlamentului European în etapele-cheie ale acestui proces;
4. recomandă asigurarea coerenței dintre politica la nivelul UE și strategiile naționale ale statelor membre ale UE din regiunea Mării Negre;
5. subliniază faptul că statele membre ale UE trebuie să convină asupra unor priorități clare în vederea elaborării unui plan de acțiune realist și solid din punct de vedere financiar, precum și a unui sistem corespunzător de evaluare a eficienței acestuia;
6. subliniază că trebuie alocate resurse umane adecvate pentru realizarea obiectivelor noii strategii, în special luând în considerare această strategie în cadrul structurii organizaționale și de personal a SEAE;
7. salută lansarea, în cadrul IPEV, a Programului operațional comun pentru cooperarea transfrontalieră în bazinul Mării Negre și consideră că și numărul mare de cereri primite reflectă interesul major pentru proiecte comune de cooperare în regiunea Mării Negre; salută aprobarea a 16 noi proiecte de către Comisia mixtă de monitorizare în luna noiembrie 2010; consideră, cu toate acestea, că ritmul scăzut al funcționării programului reflectă deficiențele actualelor mecanisme de finanțare; subliniază, în special, dificultățile juridice legate de nevoia de finanțare a participanților prin diferite instrumente financiare și invită Comisia să elaboreze soluții pentru eliminarea unor astfel de obstacole; consideră că acest program ar putea acoperi, de asemenea, proiecte de investiții;
8. solicită elaborarea unui Program operațional comun pentru bazinul Mării Negre pentru următoarea perioadă de programare în vederea abordării pe deplin a tuturor obiectivelor menționate în Documentul strategic privind cooperarea transfrontalieră din cadrul IEVP pentru 2007-2013 și pentru a depune în continuare eforturi în vederea realizării acestor obiective; subliniază faptul că ar trebui elaborate condiții uniforme pentru depunerea candidaturilor, dând posibilitatea fiecărei persoane juridice din orice stat participant din zona aferentă programului să candideze ca solicitant principal; consideră că toate țările înscrise în Programul operațional comun pentru bazinul Mării Negre ar trebui implicate și încurajate să participe activ în viitoarea perioadă de programare;
9. își exprimă, de aceea, convingerea că succesul strategiei depinde de alocarea unor fonduri adecvate și identificabile; solicită crearea unei linii bugetare specifice pentru Strategia pentru Marea Neagră, precum și elaborarea unor metode eficiente de efectuare a plăților, adaptate la caracteristicile specifice ale regiunii, și realizarea de controale stricte privind utilizarea fondurilor; încurajează finanțarea în mod prioritar a proiectelor de dezvoltare de mică amploare; solicită Comisiei și regiunilor să promoveze proiecte de schimburi interpersonale în cadrul cooperării transfrontaliere și să asigure și să suplimenteze instrumentul financiar al Fondului pentru mici proiecte;
10. subliniază necesitatea unei abordări bazate pe proiect, în vederea includerii autorităților locale, a comunităților de afaceri, a ONG-urilor sau a altor organizații ale societății civile (OSC-uri) în cadrul procesului de proiectare, de implicare comună și de punere în aplicare a activităților aferente Strategiei pentru Marea Neagră; subliniază importanța monitorizării activităților de la Marea Neagră prin stabilirea de repere de sau alți indicatori adecvați;
11. încurajează dezvoltarea de sinergii între diferitele politici ale Uniunii care se regăsesc în cadrul strategiei, îndeosebi fondurile structurale, Programul-cadru de cercetare și dezvoltare și Rețelele de transport transeuropene, pentru a asigura sustenabilitatea măsurilor finanțate; în acest mod, oportunitățile create printr-o inițiativă de dezvoltare economică pot fi preluate de o altă inițiativă complementară;

Joi, 20 ianuarie 2011

12. consideră că incluziunea și apropierea regională sunt principii importante ale viziunii UE asupra regiunii și consideră Turcia și Rusia drept parteneri care ar trebui în mod ideal implicați corespunzător în cooperarea regională de la Marea Neagră; consideră că rolul dublu al Bulgariei, României și Greciei, ca state cu ieșire la mare care sunt și state membre ale UE, este esențial pentru succesul politicii UE în regiunea Mării Negre;

13. consideră că, pentru a obține vizibilitate, orientare strategică și coordinare la înalt nivel, reuniunile ministeriale dintre UE și părțile din regiunea extinsă a Mării Negre ar trebui organizate în mod regulat și ar trebui să implice toți actorii din regiune, inclusiv Organizația Cooperării Economice a Mării Negre (OCEMN), Comisia pentru protejarea Mării Negre împotriva poluării, BERD și BEI; își exprimă convingerea că un instrument instituțional care reunește UE și OCEMN ar putea constitui un pas înainte în direcția creării unui parteneriat autentic în regiune; constată, cu toate acestea, că OCEMN pare a se confrunta în prezent cu dificultăți structurale, necesitând revigorare și reformare pentru a deveni un partener regional eficient;

14. regretă că Forumul Mării Negre pentru Dialog și Parteneriat a fost afectat negativ de tensiuni regionale și, ca urmare, nu a fost înființat până în prezent; consideră că un astfel de forum ar putea contribui la lansarea de idei și încurajarea dialogului între actorii regionali;

15. consideră că strategia pentru Marea Neagră ar trebui dezvoltată la toate nivelurile de cooperare regională; salută cooperarea parlamentară între UE și țările din regiunea Mării Negre;

16. recunoaște importanța autorităților regionale și locale și a părților interesate pentru conceperea și implementarea strategiei, având în vedere legătura strânsă a acestora cu teritoriul și cu populația locală; solicită, prin urmare, identificarea nevoilor acestora și implicarea lor în strategie;

17. salută crearea Forumului societății civile din zona Mării Negre și încurajează cooperarea consolidată dintre autoritățile locale, societatea civilă și societăți comerciale; solicită Comisiei să acorde sprijin consolidat societății civile, inclusiv rețelelor de organizații ale societății civile; subliniază rolul sectorului neguvernamental în asigurarea atât a implementării eficiente a activităților din cadrul Strategiei pentru Marea Neagră, cât și a succesului măsurilor de consolidare a încrederii;

18. subliniază natura complementară a SMN și a Parteneriatului estic și solicită Comisiei să utilizeze abordările diferite ale celor două inițiative în mod pozitiv și să clarifice, la toate nivelurile, modalitatea în care acest nivel substanțial de complementaritate poate fi utilizat; solicită Vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să se asigure că SEAE coordonează eficient diferitele inițiative și instrumente utilizate de UE în regiunea extinsă a Mării Negre;

19. salută dezvoltarea Strategiei UE pentru regiunea Dunării, care va fi finalizată până la sfârșitul acestui an și susține aprobarea și demararea punerii în aplicare a acesteia în prima parte a anului 2011; subliniază nevoia de extindere a Strategiei UE pentru regiunea Dunării către regiunea Mării Negre; subliniază faptul că dezvoltarea sustenabilă a regiunii Dunării va continua să consolideze importanța geostrategică a Mării Negre; în consecință, recunoaște în același timp natura diferită a regiunilor și obiectivele geografice distincte ale celor două strategii și consideră că acestea ar trebui să fie complementare și să se consolideze reciproc;

20. subliniază că obiectivul principal urmărit de UE și statele membre în Strategia UE pentru Marea Neagră ar trebui să fie instituirea unui spațiu al păcii, democrației, prosperității și al stabilității, fundamentat pe respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și contribuind la securitatea energetică a UE; consideră că acțiunile în domeniile bunei guvernance, statului de drept, promovării respectării drepturilor omului, gestionării migrației, energiei, transportului, mediului și dezvoltării economice și sociale ar trebui să fie prioritare;

Securitatea și buna guvernare

21. reamintește că regiunea Mării Negre necesită politici active și soluții pe termen lung pentru a face față provocărilor regionale și transnaționale considerabile cu care se confruntă, cum ar fi conflictele prelungite, populația strămutată, litigiile bilaterale, frontierele închise, rivalități strategice ce conduc la militarizare și la proliferarea armelor, instituții și guvernare slabe, deteriorarea regimului democratic, criminalitatea și traficul transfrontalier, gestionarea frontierelor și a circulației, precum și deteriorarea securității și siguranței maritime;

Joi, 20 ianuarie 2011

22. subliniază importanța vitală a stabilirii, încurajării și dezvoltării unor relații de bună vecinătate între țările din regiunea Mării Negre ca premisă pentru cooperarea reușită și consideră inacceptabil faptul că regiunea se confruntă în continuare cu problema frontierelor închise între țări vecine;

23. consideră că UE poate și trebuie să joace un rol mai activ în structurarea cadrului securității din regiunea Mării Negre; solicită o implicare mai puternică a UE în dialogul strategic regional și cooperarea UE cu partenerii săi strategici în chestiuni de securitate, precum și în prevenirea și soluționarea conflictelor, în conformitate cu dreptul internațional; subliniază faptul că dezvoltarea deplină a strategiei pentru Marea Neagră este direct legată de progresul concret înregistrat în rezolvarea pașnică a conflictelor înghețate; solicită, astfel, un angajament mai direct al UE și preluarea rolului de conducere în negocieri și în procesele de pace, pentru a intensifica măsurile de consolidare a încrederii și programele de asistență, vizând stabilirea bazei pentru soluționări globale de durată, precum și pentru a diminua consecințele conflictelor asupra populației locale; salută activitatea EUBAM și a EUMM;

24. solicită Vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să depună eforturi pentru a încuraja Rusia să respecte Planul Sarkozy de șase puncte în vederea stabilizării și soluționării conflictului din Georgia;

25. subliniază necesitatea consolidării sistemelor de monitorizare și invită UE să elaboreze un sistem de avertizare rapidă a conflictelor ca instrument de prevenire a conflictelor și de consolidare a încrederii în regiunea Mării Negre pentru a evita destabilizarea și extinderea conflictelor; solicită concentrarea mai degrabă pe cazuri concrete și nu pe îngrijorarea generală; solicită luarea în considerare a măsurilor de consolidare a încrederii, precum publicarea de informații privind vânzările de arme și activitățile militare navale; își exprimă îngrijorarea cu privire la extinderea acordului privind staționarea flotei Rusiei din Marea Neagră în Crimeea și la posibilul impact al acestuia asupra stabilității în regiune;

26. solicită UE să ia măsuri pentru a crea un cadru juridic și mecanisme regionale de contracarare a proliferării armelor în regiunea Mării Negre;

27. solicită abordarea criminalității și traficului transfrontalier, în special a traficului cu droguri și ființe umane, precum și a migrației ilegale în cadrul strategiei pentru Marea Neagră, precum și o întărire a cooperării în privința gestionării frontierelor și a circulației;

28. subliniază necesitatea unei mai bune gestionări a migrației dinspre și către regiunea Mării Negre, prin consolidarea integrării politice, economice și sociale a imigranților, în baza principiilor stabilite în Abordarea globală a migrației a UE;

29. ia act de creșterea numărului de accidente pe mare în ultimii ani, implicând victime umane și daune aduse mediului, precum și de incapacitatea statelor cu ieșire la mare de a asigura operațiuni coordonate și reușite de salvare; în acest sens, solicită UE să utilizeze politica maritimă integrată pentru a coordona activitățile de căutare, salvare și prevenire a accidentelor în regiunea Mării Negre; solicită instituirea unei strategii privind supravegherea în zona Mării Negre;

30. consideră că o strategie de securitate pentru regiunea Mării Negre ar trebui să includă și obiectivele de îmbunătățire a guvernantei, a regimului democratic, a respectării drepturilor omului și a capacităților statului; solicită Comisiei și SEAE să propună, cu statut prioritar, inițiative legate de construcția instituțională și guvernarea democratică, care sunt indispensabile oricărui stat ce dorește o dezvoltare reușită; subliniază faptul că obiectivul de îmbunătățire a guvernantei, a statului de drept și a structurilor statului în fostele state sovietice din regiune reprezintă, în sine, o strategie de securitate, dat fiind că eșecul statal total sau parțial și stagnarea la nivel politic creează condiții pentru interferență externă și amenințări transnaționale;

31. subliniază faptul că, în cadrul strategiei UE pentru regiunea Mării Negre, o atenție importantă trebuie acordată apărării drepturilor omului și consolidării democrației în întreaga regiune, care ar trebui să includă promovarea unei cooperări reușite între organizațiile nonguvernamentale și apărătorii drepturilor omului din regiune;

32. ia act de faptul că una dintre prioritățile UE este creșterea nivelului de respectare a drepturilor omului și a democrației în întreaga lume; subliniază faptul că drepturile omului sunt încălcate zilnic în regiunile ocupate Osetia de Sud și Abhazia; solicită UE și, în special SEAE, să răspundă în mod activ la toate tipurile de încălcări a drepturilor omului în regiunea Mării Negre;

Joi, 20 ianuarie 2011

33. subliniază rolul important pe care OSCE îl joacă în regiune și consideră că este esențial pentru UE să coopereze cu OSCE în domeniul consolidării instituționale, al statului de drept, al monitorizării alegerilor, al libertății mijloacelor de informare în masă, precum și în domeniul democrației și drepturilor omului;

Energie, transport și mediu

34. consideră, pe de o parte, că zona Mării Negre prezintă o importanță strategică pentru securitatea energetică a UE și diversificarea mijloacelor de aprovizionare cu energie a UE și, în acest scop, reiterează importanța stringentă a unei strategii coerente pentru zona Mării Negre; pe de altă parte, consideră cooperarea în domeniile energiei, transportului și mediului esențială pentru dezvoltarea armonioasă și sustenabilă a regiunii; salută lansarea Parteneriatului pentru mediu și așteaptă cu nerăbdare lansarea altor două parteneriate, pentru transport și energie; solicită implementarea rapidă și eficientă a acestora; consideră că dezvoltarea unui cadru juridic comun la nivel regional ar aduce beneficii importante, sub forma unei cooperări și a unor sinergii mai eficace în privința acestor chestiuni; consideră că crearea și susținerea unor rețele profesionale și instituționale ar putea crește șansele unui proces decizional cooperant și eficient;

35. subliniază necesitatea consolidării cooperării energetice multilaterale în regiunea Mării Negre, ale cărei principii-cheie sunt stabilite de OMC și de Tratatul privind carta energiei; sprijină integrarea deplină a piețelor și a cadrului de reglementare pe baza legislației UE din domeniul energiei și al mediului și încurajează participarea statelor din regiunea extinsă a Mării Negre la Tratatul privind carta energiei, precum și asistența UE, a BEI și a BERD la modernizarea infrastructurii energetice în regiunea Mării Negre;

36. subliniază că este important ca statele membre să aibă o abordare comună față de regiunea Mării Negre, cu scopul de a îndeplini obiectivele UE pe termen lung vizând siguranța aprovizionării cu energie și stabilitatea în regiune;

37. reamintește necesitatea unor acțiuni mai solide ale Comisiei ca sprijin pentru măsurile de diversificare a mijloacelor de aprovizionare cu gaze și a unui cadru normativ pentru promovarea unei piețe a gazului transparente, competitive și reglementate; solicită UE, în același timp, să dezvolte în mod activ relațiile de cooperare cu statele din regiunea Mării Negre și să consolideze oportunitățile acestora de a susține proiecte energetice de interes pentru UE; salută, în acest sens, aderarea Republicii Moldova și a Ucrainei la Comunitatea Energiei;

38. subliniază urgența înființării Adunării Parlamentare Euronest, ceea ce va contribui la realizarea obiectivelor Parteneriatului estic și, astfel, va avea un impact pozitiv asupra chestiunilor legate de securitatea energetică;

39. reamintește obiectivul UE de diversificare a rutelor și surselor de aprovizionare, precum și de elaborare a unei politici energetice comune a UE; subliniază importanța proiectelor legate de coridorul sudic, în special importanța fundamentală pentru securitatea energetică a Europei a proiectului Nabucco, proiect de prioritate strategică al UE, și a realizării rapide a acestuia; ia act de proiectul South Stream; subliniază importanța transportului de gaz natural lichefiat (GNL) în Europa, sub forma proiectului AGRI și a creării unor terminale GNL în porturile Mării Negre, precum și importanța conductei paneuropene de petrol Constanța-Trieste;

40. îndeamnă Comisia să încheie acordurile cu potențialele țări furnizoare pentru gazoductul Nabucco până la sfârșitul lui 2011;

41. consideră că pachetul privind infrastructura energetică ce urmează să fie prezentat în scurt timp de către Comisie trebuie să pună un accent deosebit pe proiectele în domeniul energiei planificate în regiunea Mării Negre; atrage atenția asupra faptului că rutele de tranzit care traversează statele din regiune pot îmbunătăți în mod semnificativ siguranța aprovizionării în UE;

42. subliniază potențialul surselor de energie regenerabile în regiunea Mării Negre, care ar putea contribui considerabil la un viitor energetic sigur la nivel global și la o creștere economică durabilă și îndeamnă Comisia și țările cu ieșire la Marea Neagră să deblocheze acest potențial;

Joi, 20 ianuarie 2011

43. solicită ca parteneriatul UE-regiunea Mării Negre să includă transferul de cunoștințe și de tehnologie în domeniul energiei regenerabile, al eficienței energetice și al asistenței tehnice la proiectarea rețelelor și subliniază că economiile de energie sunt esențiale pentru sporirea siguranței aprovizionării; sprijină cercetarea în domeniul surselor alternative de energie, în special al energiilor regenerabile, al eficienței energetice și al economiilor de energie, acestea fiind esențiale pentru a putea face față provocărilor create de schimbările climatice și pentru a contribui la eforturile globale de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră;

44. susține dezvoltarea continuă de inițiative în cadrul programelor TRACECA și INOGATE; solicită UE să acorde mai multă asistență pentru proiectele de infrastructură din regiune, atât în mod direct, cât și prin coordonarea altor contribuitori și investitori;

45. consideră esențială dezvoltarea porturilor UE la Marea Neagră și la Dunărea maritimă, inclusiv a terminalelor pentru petrol și gaz și a infrastructurii pentru transportul intermodal, în scopul îmbunătățirii comerțului internațional și a transportului hidrocarburilor în regiune; consideră necesară modernizarea infrastructurilor în regiunea Mării Negre și stabilirea conexiunilor cu coridoarele europene de transport; solicită Comisiei și statelor membre să accelereze realizarea proiectelor prioritare de transport transeuropene de pe axele 7, 18, 21 și 22, prevăzute în anexa II la Decizia nr. 884/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004, de modificare a Deciziei nr. 1692/96/CE privind orientările comunitare pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport și integrarea progresivă a acestora cu TRACECA, cu axa centrală, cea de sud-est și cu rutele maritime pentru transport internațional definite în Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European „Extinderea principalelor axe transeuropene de transport către țările învecinate - Orientări pentru transportul în Europa și în regiunile învecinate” [COM(2007)0032] și a coridoarelor de transport paneuropene 8 și 9;

46. solicită statelor cu ieșire la Marea Neagră să încheie un memorandum de înțelegere în vederea dezvoltării coridoarelor maritime ale Mării Negre și solicită Comisiei să deschidă o linie bugetară TEN-T care să finanțeze coridoarele maritime ale Mării Negre, similară celor prin care se finanțează coridoarele maritime din Marea Baltică, Marea Nordului și Marea Mediterană;

47. salută acțiunile întreprinse pentru extinderea spațiului aerian comun european pentru a include țările de la Marea Neagră; invită Comisia să urmărească dialogul cu Republica Moldova privind liberalizarea sectorului său de transport aerian și să înceapă rapid negocierile pentru aderarea Republicii Moldova la spațiul aerian comun european;

48. subliniază importanța Mării Negre ca resursă naturală și își exprimă profunda îngrijorare cu privire la situația mediului în această regiune; subliniază necesitatea unui echilibru între dezvoltarea economică și protecția mediului, precum și necesitatea unei abordări comune a acestei provocări și subliniază, prin urmare, necesitatea unei aplicări integrale a Convenției privind protejarea Mării Negre împotriva poluării;

49. solicită Comisiei să acorde prioritate cerințelor privind eficiența energetică și protecția mediului și a climei cu ocazia finanțării proiectelor de infrastructură, care ar trebui să se bazeze pe o evaluare de mediu pozitivă; reamintește provocările rezultate în urma efectelor schimbărilor climatice în regiunea Mării Negre și, de aceea, îndeamnă la intensificarea cooperării între țările cu ieșire la Marea Neagră, mai ales în domeniul prevenirii situațiilor de urgență;

50. solicită UE să includă Marea Neagră în cadrul politicii maritime integrate și, în special, în politica comună în domeniul pescuitului (PCP) în condiții de egalitate cu celelalte bazine europene; UE ar trebui să depună toate eforturile diplomatice necesare pentru a apropia statele cu deschidere la Marea Neagră din afara UE cât mai mult posibil de principiile PCP; subliniază importanța creării unui organism separat de gestionare a stocurilor comune pentru Marea Neagră, precum și importanța punerii în aplicare a mecanismului aferent planurilor multianuale de gestionare;

Dezvoltarea economică, socială și umană

51. consideră că ar trebui promovată dezvoltarea economică, socială și umană a regiunii în ansamblu; acordă o importanță deosebită respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale în regiune; subliniază că regiunea deține resurse naturale extraordinare, care pot încuraja o creștere economică rapidă; subliniază faptul că gestionarea adecvată a acestor resurse este vitală pentru facilitarea acestei dezvoltări;

Joi, 20 ianuarie 2011

52. subliniază că liberalizarea în continuare a comerțului și intensificarea schimburilor intraregionale sunt esențiale pentru dezvoltarea economică a regiunii; subliniază importanța creării, în regiunea Mării Negre, a unui spațiu al oportunităților și prosperității economice pentru populația locală și partenerii comerciali ai regiunii; subliniază nevoia combaterii fraudei și a corupției, în vederea creșterii gradului de atractivitate a regiunii pentru investitori; subliniază importanța cooperării în domeniul turismului și al dezvoltării porturilor și a liniilor de coastă; susține politica maritimă integrată a UE, care vizează dezvoltarea socio-economică a regiunilor maritime, dar regretă că dimensiunea referitoare la Marea Neagră a acesteia este puțin dezvoltată; salută rezultatele obținute în cooperarea din domeniul educației, cercetării și tehnologiei; încurajează, încă o dată, obiectivul de promovare a dezvoltării sociale și a unei societăți civile puternice; subliniază faptul că UE ar trebui să-și continue eforturile în cadrul dialogului privind facilitarea obținerii vizelor desfășurat cu țările din regiune;

53. își exprimă convingerea că UE ar trebui să joace un rol mai important în regiunea Mării Negre, oferind țărilor din regiune mai multe perspective privind o integrare mai apropiată în cadrul politicilor UE; subliniază faptul că oportunitățile de liberalizare a comerțului și crearea unei zone de liber schimb în conformitate cu principiile OMC ar trebui considerate cu atenție, examinate integral și promovate;

54. atrage atenția asupra parteneriatului strategic pe termen lung dintre UE și Rusia și asupra intereselor comune ale acestora în ceea ce privește creșterea volumului schimburilor comerciale și a investițiilor bilaterale, facilitarea și liberalizarea comerțului în cadrul economiei mondiale, precum și consolidarea și dezvoltarea concurenței, inclusiv în regiunea Mării Negre;

55. recunoaște că regiunea Mării Negre a fost lovită puternic de criza financiară mondială, care a avut ca rezultat încetarea bruscă a unei perioade de creștere de 6 % pe an, în medie, precum și a fluxului de capital străin, necesar continuării dezvoltării economice a statelor riverane din regiunea Mării Negre, supunând sistemul financiar al regiunii unei presiuni extreme; subliniază că această situație trebuie abordată prin consolidarea reglementărilor financiare și bancare, îmbunătățirea credibilității și transparenței fiscale, combaterea fraudei fiscale, a evaziunii fiscale și a corupției, intensificarea cooperării regionale și sporirea coordonării între organizațiile regionale, cum ar fi OCEMN;

56. încurajează formularea, în contextul acestei strategii, a unei abordări integrate și utilizarea principiilor încetățenite ale politicilor de coeziune și de vecinătate ale UE, care pot contribui la obținerea unor rezultate concrete, facilitând, totodată, procesul de consolidare a resurselor pentru regiunile rămase în urmă; consideră, în special, că ar trebui promovată cooperarea transfrontalieră între regiuni pentru a aborda problemele comune prin măsuri coordonate; subliniază faptul că Gruparea europeană de cooperare teritorială (GECT) oferă un cadru de colaborare potrivit pentru o guvernare structurată, pe mai multe niveluri; solicită Comisiei să caute modalități de a coordona mai bine diferitele instrumente europene de cooperare transfrontalieră la granițele externe ale Uniunii;

57. subliniază că schimbul de bune practici dintre regiuni are o importanță centrală pentru toate domeniile de cooperare, deoarece regiunile care au o experiență îndelungată în elaborarea și implementarea de proiecte ar putea sprijini alte regiuni să-și îmbunătățească performanțele;

58. consideră că îmbunătățirea capacității administrative a tuturor părților interesate de la nivel regional și local din regiunea Mării Negre este esențială pentru a asigura implementarea eficientă și gestionarea financiară corectă a proiectelor UE, o mai mare transparență și responsabilitate și o dezvoltare teritorială echilibrată în regiune;

59. subliniază importanța facilitării obținerii de vize și a mobilității persoanelor în regiune și îndeamnă Comisia să ia în considerare elaborarea de regimuri preferențiale de acordare a vizelor pentru oameni de afaceri, cadre universitare, tineri, autorități locale și alte grupuri, în vederea consolidării contactelor în întreaga regiune și, în special, în vederea consolidării încrederii; încurajează elaborarea, sub egida UE, a unor proiecte comune privind promovarea patrimoniului cultural și a turismului în regiune;

60. consideră în continuare că programele de promovare a dialogului intercultural și între comunități religioase necesită o încurajare susținută pentru a promova cooperarea în regiune, că inițiativele comune

Joi, 20 ianuarie 2011

în domeniul educației și al mijloacelor de informare în masă sunt deosebit de necesare pentru a crea și consolida legături semnificative între liderii de opinie din regiune și că inițiative precum Rețeaua Universităților de la Marea Neagră reprezintă bune exemple ale modalității în care interacțiunea academică poate determina sinergii pozitive în regiune; solicită consolidarea rețelilor universitare și studențești, a infrastructurilor și a proiectelor de cercetare în colaborare; salută inițiativa de a înființa și susține un Colegiu al Mării Negre care să contribuie la formarea unei elite regionale care să poată considera cooperarea ca fiind o metodă naturală de abordare a dificultăților comune;

61. recunoaște realizările proiectului Black Sea Interconnection în ceea ce privește crearea unei rețele regionale de cercetare și educație în regiunea extinsă a Mării Negre, precum și conectarea acesteia la GEANT, și invită Comisia să continue să sprijine proiectele de cercetare în regiunea Mării Negre, printre care HP-SEE, SEE-GRID, SCENE, CAREN și BSRN;

*

* *

62. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, Vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale statelor din regiunea Mării Negre.

Pakistan: asasinarea lui Salmaan Taseer, guvernatorul provinciei Punjab

P7_TA(2011)0026

Rezoluția Parlamentului European din 20 ianuarie 2011 referitoare la Pakistan, în special la asasinarea guvernatorului Salmaan Taseer

(2012/C 136 E/16)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind drepturile omului și democrația în Pakistan, în special cele din 20 mai 2010 ⁽¹⁾ și 12 iulie 2007 ⁽²⁾, 25 octombrie 2007 ⁽³⁾ și 15 noiembrie 2007 ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 decembrie 2010 referitoare la Raportul anual 2009 privind drepturile omului în lume și politica Uniunii Europene în această privință ⁽⁵⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului din 16 noiembrie 2009 cu privire la libertatea religioasă sau a credinței în care se subliniază importanța strategică a acestei libertăți și a combaterii intoleranței religioase,
- având în vedere declarația comună UE-Pakistan din 4 iunie 2010, în care ambele părți și-au reafirmat determinarea de a aborda în comun aspectele legate de securitatea regională și mondială, de a promova respectarea drepturilor omului și de a coopera pentru consolidarea guvernului și instituțiilor democratice din Pakistan,
- având în vedere declarația președintelui său din 19 noiembrie 2010 cu privire la condamnarea la moarte a lui Asia Bibi,
- având în vedere declarația din 4 ianuarie 2011 a Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Catherine Ashton, privind asasinarea guvernatorului Salmaan Taseer, precum și declarația acesteia din 12 noiembrie 2010 privind un caz de condamnare la moarte în Pakistan,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0194.

⁽²⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 583.

⁽³⁾ JO C 263 E, 16.10.2008, p. 666.

⁽⁴⁾ JO C 282 E, 6.11.2008, p. 434.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0489.